

Un banc de voluntaris per assessorar entre iguals

Alberto Navarro
DIRECTOR DEL CEP DE MENORCA

TOT va començar ara fa uns tres anys, quan vaig rebre una petició inusual: una mestra de segon de primària em demanava un assessorament puntual sobre conceptes físics al voltant dels planetes.

La companya estava desenvolupant un projecte de treball amb els seus alumnes, havien sorgit qüestions per a les quals no tenia respostes i s'adreçava al CEP per veure si nosaltres podíem ajudar-la. Vaig aprofitar una reunió del Seminari de Física i Química per plantejar-los què podíem fer

i d'aquí va sortir l'ajuda concreta i un banc d'experts, voluntaris, format per professors de secundària disposats a assessorar els companys i companyes de primària que poguessin trobar-se en dificultats per manca de coneixements o d'experiències en el desenvolupament dels projectes de treball, per altra banda, freqüents a les nostres aules. Posteriorment, i amb la col·laboració del Moviment de Renovació Pedagògica de Menorca, aquest banc de voluntaris inicial es va completar amb altres professionals.

Vàrem presentar la idea a una reunió de representants de formació i es va anant estenent, amb diferents variables, fins a consolidar-se com a modalitat formativa reconeguda en el vigent Pla Quadriennal de Formació. D'aquesta manera, hem aconseguit donar-li un format institucional i un contingut propi: es tracta d'un assessorament entre iguals, puntual, immediat, per atendre necessitats molt específiques i amb una durada màxima de quatre hores.

La major part dels assessoraments obeeix a la demanda d'una o dues mestres d'infantil i primària que treballen per projectes (amb temàtiques d'astronomia, física o robòtica, fonamentalment), però també tenim tres o quatre sol·licituds cada curs que provenen d'òrgans de coordinació: claustres d'escoletes, comissions de convivència o de coordinació pedagògica que precisen d'orientació en els estadis inicials de projectes d'innovació o de presa de decisions com a centre.

Els requisits formals per als assessorats són dos, un formulari on es justifica la demanda i un petit resum de com ha anat l'experiència. L'assessor rep un certificat a canvi de les hores dedicades, amb un màxim de quatre.

L'experiència no pot ser més positiva, totes les demandes es resolen amb èxit tant pels que assessoren, que entren en contacte amb bones pràctiques docents i altres maneres de fer, com pels assessorats, que troben de forma ràpida recursos, experiències, experiments o referents científics útils per emprar en els seus projectes d'aula.

A més, això que insistim que no és l'objectiu ni convé fer-ho, moltes d'aquestes relacions acaben amb el professorat assessor gaudint a l'aula d'infantil o primària dels experiments dissenyats o, fins i tot, establint estretes col·laboracions entre els alumnes més petits i els de secundària per desenvolupar tasques comunes i presentar-les, l'any passat sense anar més lluny, a la fira de la ciència que va tenir lloc a Menorca.